

SLEZSKÉ BESKYDY, JABLUNKOVSKO

4. – 8. KVĚTNA 2007

**PODROBNÝ
ITINERÁŘ**

Milí kamarádi,

Již podesáté se scházíme na pravidelné turistické akci, tentokrát v nejvýchodnějším místě naší republiky – oblasti Slezských Beskyd a Jablunkova. Dovolte mi nejprve malé odbočení – všichni jste srdečně zváni na akci „Folkové léto na chalupě v Ústí u Staré Paky“, pravidelné folkové setkání, které je letos zcela mimořádné, neboť se uskuteční přesně 20 let poté, co se na chalupě takováto setkání začala konat. Akce, která se bude konat po celý týden od 3. do 12. srpna 2007, se vyvíjí v jakýsi folkový happening, účast již přislíbila řada písničkářů – Pepa Nos, Petr Lutka, Slávek Janoušek, Karel Diepold, Pepa Streichl, Míla Fuxa, Jiří Konvrzek a v jednání je řada dalších... Podrobnosti lze zjistit na www.vladamikulec.cz a opakuji, všichni jste srdečně zváni.

Nacházíme se v nejvýchodnější partii České republiky v údolí říčky Lomné, v severovýchodním cípu Moravskoslezských Beskyd. Zde, v rekreační chatě Lučebník a přilehlém penzionu Reklas, budeme po 4 noci ubytováni. Po příjezdu na místo jste byli rozděleni do pokojů, u většiny pokojů je společné sociální zařízení na chodbách. Pension Reklas (cca 200m od chaty Lučebník) je navíc vybaven samostatnou kuchyňkou s možností vaření. Protože nás je hodně, někteří budou pravděpodobně ubytováni též v přilehlých chatkách.

Chata Lučebník je zasazena do krásného údolí obce Dolní Lomná, která leží v CHKO Beskydy. Chata leží na břehu Jestřábího potoka, který po 100 metrech ústí do řeky Lomná.

Dolní Lomná a Horní Lomná tvořily až do roku 1899 jednu společnou obec – Lomnou. Podle zákona pak byla Lomná od 1.1.1900 rozdělena na 2 samostatné obce. Obec Dolní Lomná má 867 obyvatel a nachází se v malebném údolí Těšínských Beskyd, které se řadí k nejkrásnějším koutům CHKO Moravskoslezské Beskydy. Celé údolí je obklopeno smíšenými lesy, po dobře značených cestách se lze dostat na všechny významné okolní vrcholy – Kamenité, Slavíč, Kozubová, Skalka, Velký Polom, odkud je nádherný výhled na panorama Jablunkova a Třinecka. Zhruba 1km od chaty Lučebník začíná prales Mionší o rozloze 179 ha, ve kterém rostou - dnes již v celé Evropě vzácné - rostliny a dřeviny. V současné době je však přístupný jen na zvláštní povolení.

V centru obce Dolní Lomná se nachází areál Matice Slezské (cca 1km od chaty Lučebník, po silnici směrem na Jablunkov), tvořený dřevěnými chalupami a dvěma přírodními amfiteátry nazvanými podle říček, na jejichž soutoku se nacházejí, Křinové a Lomňance. Mezi dvě nejznámější kulturní akce zde konané patří „Festival na Pomezí“, vždy druhý pátek a sobotu v červenci, festival je plný folkové, country a tramské hudby, za účasti souborů i jednotlivců ze tří pomezních států. Druhým festivalem jsou „Slezské dny“, vždy druhý víkend v září.

Všichni, kdo máte objednanou stravu, budete obslouženi v jídelně chaty Lučebník. Na pátek je dohodnuto podávání večeří do pozdějších hodin, každý další den se snídaně bude podávat v 7.45, večeře pak v 18.30 hod. Večerní posezení je dohodnuto rovněž v chatě Lučebník. Je potřebné zdůraznit, že přímo v místě není další hospoda, nejbližší hospoda (kde se i vaří) je v centru obce Dolní Lomná, 1km po silnici směrem na Jablunkov (hotel Pod akáty). Se správcem chaty Lučebník, panem Poništěm, je domluveno, že každý večer bude v chatě probíhat normální hospodský

provoz. Sedět je možno buďto v restauraci v chatě nebo, bude-li přát počasí, též venku, kde je ohniště a další možnosti posezení. Obsluha je domluvena formou samoobsluhy, pro pivo se bude chodit a hlásit jméno – útrata se bude psát na hromadnou účtenku, platit se bude vždy za každý večer zvlášť při odchodu.

SOBOTA 5. KVĚTNA

PUTOVÁNÍ ÚZEMÍM TŘÍ STÁTŮ.

Snídaně je připravena na 7.45. Zhruba 2 minuty chůze pod chatou je autobusová smyčka, kde na nás bude čekat autobus. Odjezd autobusu v 8.30. Nezapomeňte si platný občanský průkaz, psičák, pokud vlastníte psa a nějaké polské zloté na pivo. Autobusem odjíždíme přes Jablunkov do Mostů u Jablunkova, vystoupíme v centru obce u hotelu Beskyd.

Název Mosty pravděpodobně pochází od velkého množství malých mostů a můstků, spojující břehy potoků a potůčků. Obec vznikla před 600 – 700 lety v nejvyšším bodě průsmyku mezi horami Polomem a Gírovou, na důležité obchodní spojnici, takzvané měděné cestě spojující Slezsko s Uhrami. Dnes je to první obec, kterou po silnici či železnici projedete cestou ze severního Slovenska do České republiky. Nad jablunkovským průsmykem byly ve středověku vybudovány Šance, které sloužily jako opevnění proti nájezdům Tatarů, později proti Turkům. Byly postaveny v roce 1578 a v 17.století byly přestavěny na pravidelném půdorysu ve tvaru hvězdy. Dnes zbývají jen jejich pozůstatky, porostlé stromy a křovinami.

Od hotelu Beskyd vyrazíme po červené značce směrem na Gírovou a Bukovec. Čeká nás 15ti kilometrová trasa nádhernými partiemi jablunkovského hřebene. Značka nás nejprve dovede k silničnímu obchvatu obce, který podejdeme. Po pravé straně se nachází zbrusu nový hotel Grůň, celý ze dřeva, opravdu stojí za to nakouknout dovnitř pro představu, jak se alpská architektura dostává i do této oblasti (několik takovýchto hotelů bylo v poslední době postaveno i na polské straně Beskyd). Červená značka nyní stoupá podél sjezdovek, místy dosti prudce, po úbočí Studničného vrchu až na jeho vrchol (717m – zde v chatě možnost občerstvení). Odtud pokračujeme pod vrchol Gírová ke stejnojmenné chatě, nacházející se pod vrcholem na východním úbočí. Chata Gírová je turistická chata s běžnou restaurací. Odtud je možno vystoupat na vrch Gírová (840m), odkud je nerušený kruhový výhled. Z celého hřebene jsou krásné výhledy na slovenskou stranu, vidět je například Malá Fatra. Celou cestu po tomto hřebeni zároveň jdeme po hranici evropského rozvodí Odra – Dunaj. Funguje to tak, že čuráme-li vlevo ve směru chůze, teče to do Odry, pokud vpravo, teče to do Dunaje.

Od chaty pod Gírovou pokračujeme po červené přes vrch Komorovský Grůň (732,5 m) do stejnojmenné osady (křižovatka značených cest). Odtud pokračujeme po zelené ve směru na Bukovec, avšak pouze necelý kilometr, kde na další křižovatce značených cest přejdeme na žlutou značku a pokračujeme ve směru do Hřčavy. Žlutá značka se připojí ke státní hranici s Polskem a prakticky po hranici dojdeme k turistickému hraničnímu přechodu Hřčava – Jaworzynka.

V tuto chvíli máme za sebou zhruba 14 km pochodu. Kdo by již nechtěl jít dále (VARIANTA 1), je možno pokračovat po žluté směrem do Hřčavy po levé straně cesty se nachází penzion Na Vyhlídce s terasou a

nádherným výhledem do Polska, Slovenska i Čech. Vaří se tu a je možno si tu dát pivo. Dále je možno pokračovat do centra obce a po žluté značce pokračovat na Trojmezí (styk hranic tří států) a vrátit se stejnou cestou zpět (místní popisy k Hrčavě se nacházejí dále, v rámci VARIANTY 2).

Věřím však, že většina si nenechá ujít další dobrodružství a to představuje dalších 10 kilometrů pochodu. Teď teprve totiž začne putování územím tří států !

Kdo má hlad, doporučuji 1km zacházku k Penzionu Na Vyhlídce s návratem zpět, případně může zkusit polské speciality v Jaworzynce. Překročíme česko-polskou hranici v místě hraničního přechodu Hrčava – Jaworzynka. Asfaltová silnička nás vede po úbočí vrchu Wawrzaczów Gróń (688m), cestou nás provází nádherné výhledy na Hrčavu, Trojmezí a Jaworzynku. Kopec nad námi není vysoký a vyplatí se na něj vylézt kvůli nádhernému výhledu (terén je civilizovaný, protkaný cestami a všude po stráních jsou poházená stavení). Asfaltová silnička nás dovede na malou návěs, místo je na mapě označeno jako Trzycatek. Je tu konečná autobusu, malý kostelík a hospoda. Asi 200m po silnici odtud je po pravé straně malé muzeum místní lidové tvorby, umístěné v chalupě (vyznačeno na mapě). Z Trzycatku se dáme po zelené značce (směr Zwardoň) a sestoupíme do údolí do osady Gleboke. Je možno jít též z Trzycatku kolem muzea přes Lacky, zde doprava po silničce do osady Czadeczka a do osady Gleboke (nádherná vycházka, jsou tu krásné partie – vše je označeno v české turistické mapě).

Z osady Gleboke dojdeme po modré značce na turistický hraniční přechod se Slovenskem, zde překročíme hranici. Čeká nás nyní 4km putování Slovenskem. Za přechodem se dáme vpravo po modré značce a přejdeme hřebínek s nejvyšším vrcholem Valy (606 m). Na konci hřebínku míváme pozůstatky šancí – Hrnčarské šance. Modrá značka nás dovede k železniční zastávce Čierna při Čadci. Najednou je tu změna – místem vede dálkový železniční tah mezi Slovenskem a Polskem a ještě nedokončená rychlostní silnice – kontrast k nádherné přírodě Hrčavy a Jaworzynky. Od zastávky se vydáme po zelené značce na státní hranici a zde se dáme již po české žluté značce vpravo, která nás dovede na Trojmezí – styk hranic České, Polské a Slovenské republiky

Trojmezí bod se nachází ve strži koryta potoka hlubokého asi 8m a širokého asi 34m. Nebylo jej proto možno osadit jediným hraničním kamenem. Tento trojmezí bod je určen pouze geometricky a je středem kružnice opsané vrcholům rovnoramenného trojúhelníka, jež představují tři trojboké jehlanovité monolity z leštěné žuly. Jejich základnu tvoří rovnostranný trojúhelník o délce strany 70cm. Jsou vysoké asi 215 cm, s podstavci pak asi 240cm. Jednotlivé monolity jsou opatřeny státními znaky jednotlivých států a jejich názvy. Státními znaky jsou natočeny směrem k trojmezí bodu. Základnu trojúhelníku tvoří spojnice českého a polského monolitu, ta je dlouhá 15,05m. Vzdálenost jak českého, tak i polského monolitu od monolitu slovenského je pak shodně 73,80m.

Žulové monolity dopravil do prostranství trojmezí vrtulník a tyto pak byly vztyčeny dne 22.6.1995. Vrchní část monolitu váží asi 560kg, spodní část 370kg. Turisté si mohou prohlédnout všechny tři hraniční monolity, toto je hraniční policií tolerováno. Koncem roku 2005 byl zřízen v uvedeném místě nový turistický přechod

mezi Českem a Polskem a může se zde (u nedaleké kryté turistické odpočívky) překročit hranice, aniž zde je přítomna hraniční kontrola.

Od trojmezního bodu se vrátíme po téže žluté turistické značce, která zpočátku sleduje slovensko-českou hranici, zhruba po 1km uhybá vpravo. Prudkým závěrečným stoupáním dosáhneme obce Hřčava.

Hřčava je jednou z nejmladších obcí České republiky. Statut samostatné obce dostala až v roce 1927, předtím od roku 1921 měla statut samostatné osady, když až do konce první světové války byla osadou dnes polské obce Jaworzynka. Hřčava má rozlohu 288 ha a celkem 261 obyvatel. Hřčava je nejvýchodnější obcí celé české republiky, slunce zde vychází přesně o 17 minut a 48 sekund dříve, než v hlavním městě Praze. Vzdušná vzdálenost ze Staroměstského náměstí do Hřčavy je 325 km, po silnici pak 415 km. Velmi pěkné internetové stránky obce Hřčava vede pan Karel Karpecki z Jablunkova a naleznete je na adrese <http://www.volny.cz/obec.hrcava/> . Když v roce 2002 Humorista při svém putování kolem České republiky dorazil do Hřčavy, dostalo se jemu, jakožto i nám – doprovodu, velmi vřelého přijetí. V Hospodě u Sikory nás přijal pan starosta, ředitelka nám ukázala místní školu a místní patriot, pan Vojkovský nás provedl kostelíkem a místním hřbitůvkem. O takové přijetí se zasloužil právě pan Karel Karpecki, který nám věnoval spoustu svého času.

Po dosažení obce Hřčava se dáme po silnici vlevo, dojdeme na malou náves, kde po levé straně se nachází starobylá roubená Hospoda u Sikory. Hospoda bývá otevřena pouze na požádání. Od hospody je překrásný výhled na oblast trojmezí, pouhým okem lze rozeznat žulové monolity. O 150 metrů dále po silnici se nachází hospoda Pod Javorem, kde se vaří a lze si dát pivo. Po dobrém obědě pokračujeme asi 100 metrů po silnici a po levé straně odbočíme k Lurdské jeskyni.

Lurdská jeskyně je kamenný lesní oltář ve tvaru půloblouku. Místu, kde stojí lesní oltář, se říká U Panenky Marie. Lurdská jeskyně byla postavena z přebytku kamene na stavbu místního kostelíku, vysvěcení proběhlo dne 5.července 1937 u příležitosti hrčavské poutě. O vodě v jeskyni se říká, že je zázračná, že léčí oční nemoci, ať už vnitřním užitím nebo omýváním očí. Kronika obce uvádí, že voda je radioaktivní. A pokud si pokropíte onou vodou chodidla, máte zaručeno, že se na Hřčavu opět vrátíte.

Od Lurdské jeskyně se vrátíme po silnici směrem k hospodě a odbočíme po silnici vlevo. Po pravé straně mineme hrčavskou školu (novou a původní dřevěnou) a silnice nás dovede k nádhernému dřevěnému kostelíku se hřbitůvkem.

Kostelík se začal stavět v březnu 1936 a již 5.července 1936 se uskutečnila slavnost svěcení kostelíku. Kostelík byl zasvěcen věrozvěstům Cyrilu a Metoději. Od té doby se na svátek obou světců koná vždy 5.července hrčavská pout'. Hřčavský kostelík je nejvýchodnějším kostelem v ČR. Kostelík se chlubí krásnou vyřezávanou křtitelnicí, což byla práce místního rodáka, hluchoněmého Ondřeje Zogaty, jehož díly se chlubí i mnohá muzea. K nejvýznamnějším návštěvám kostelíku a hřbitůvku patří první prezident České republiky Václav Havel, který zde byl 15.6.1993 (na škole je pamětní deska, fotodokumentace z návštěvy je v hospodě Pod Javorem k dispozici na požádání). Na přilehlém hřbitůvku je mimo jiné pochován lidový řezbář Ondřej Zogata. Je

zde pochována i babička herečky Jany Hlaváčové Anna Hlaváčová, která jako představitelka pražského spolku Domovina organizovala všestrannou pomoc Hrčavě před i těsně po druhé světové válce až do roku 1949. Hrčavu si zamilovala natolik, že si místo posledního odpočinku vybrala právě zde.

Odjezd autobusu v 17.30 od hospody Pod Javorem
Večeře v naší chatě bude připravena na 18.30, večer posezení v místní hospodě.

NEDĚLE 6. KVĚTNA

SLEZSKÉ BESKYDY

Snídaně bude připravena na 7.45. Z již známé autobusové smyčky pod chatou odjedeme v 8.30. Odjždíme po trase Jablunkov – Bukovec. Zhruba v 9.00 zahájíme naše putování v Bukovci, v místě, kde silnici opouští červená značka.

Bukovec byl založen těšínským knížetem Kazimírem v roce 1353. Osada měla zpočátku sloužit jako zázemí pro zdejší strážníci. Jejím úkolem bylo strážit jihovýchodní území těšínského knížectví. V 18. století zde měl velký vliv obchod se solí. Tehdy formani vozili sůl z polské Wieliczky, Bukovec se nacházel na solné stezce vedoucí z Jablunkova do Wieliczky. Na katastru obce Bukovec se nachází nejvýchodnější bod České republiky, nachází se v blízkosti hraničního přechodu do Polska.

Poslední vlk na Těšínsku, a v Beskydech vůbec, byl uloven lesníkem Ježem v Bukovci v roce 1914. Byl preparován, dlouhou dobu vystavován ve vestibulu Bezručovy školy ve Frýdku Místku a nyní je jedním ze zajímavých exponátů nové přírodovědné sbírky celé beskydské oblasti. V Bukovci se nacházejí několikery šance jež byly vybudovány v 16.století jako součást hraničního opevnění proti nájezdům Tatarů, později Turků.

Po červené značce přejdeme po můstku řeku Olši a jdeme chvíli proti jejímu proudu, pak mírně vzhůru přes louku k lesu a dál do svahu k lesní silničce. Tu přejdeme a stoupáme, v závěru dost prudce na vrchol Ostré hory (721m). Vrcholové partie jsou porostlé řídkým lesem, prakticky bez výhledu. Na Ostré hoře končí široká kamenitá cesta, červená značka přechází na pěšinu, vinoucí se mezi balvany. Pak prudce sestoupí do sedla, kde na malé loučce stojí dva staré hraniční kameny. Projdeme mlázím a zarůstající pasekou vystoupíme na další, povlovnější vrchol. Následuje krátký sestup k silnici a po ní pak pokračujeme vlevo vzhůru k osadě Bahenec (křižovatka značených cest u hotelu Bahenec, 3.5km od Bukovce). Míjíme areál moderního hotelu Bahenec. Ze silničky před hotelem se otevírají daleké výhledy. Červená značka pak pokračuje dál vzhůru osadou a dále pak kamenitou cestou k lesu. Od jeho okraje se otevírá opravdu nádherný výhled, asi jeden z nejhezčích. Pak dál stoupáme lesem k rozcestí, odkud zvolna sestupujeme lesní vozovkou ke křižovatce značených cest Groníček v malebně položeném sedle (5km od Bukovce).

V tomto místě opustíme červenou značku a dále

pokračujeme po značce modré a to prudkým stoupáním na Velký Stožek (978m). Modrá značka se nám přimkla ke státní hranici, několik turistických značek se připojilo z polské strany. Těsně před vrcholem Velkého Stožku se na polské straně nachází „schronisko PTTK“ – turistická chata s jednoduchou restaurací, bufetem a občerstvením. Pokračujeme dále po modré značce přes Velký Stožek, Malý Stožek, značka stále sleduje státní hranici. Můžeme sledovat, že česká strana (hřeben Slezských Beskyd) je lesnatá a divočejší, polská strana civilizovanější, na úbočí Stožku vedou z polské strany až nahoru lyžařské vleky. Za Malým Stožkem se výhled do Polska otevírá a objevuje se horské městečko Wisla. Stále po modré stoupáme na Velký Sošov (885m). Na severním úbočí se rozkládá malá osada Velký Sošov, na polské straně pak Wielki Soszow, na polské straně opět vidíme sjezdovky a lyžařské vleky. V osadě Soszow na polské straně se nachází „schronisko Soszow“ – turistická chata s jednoduchým bufetem a občerstvením. V tomto místě se nacházíme necelých 10km od výchozího bodu v Bukovci.

Pokračujeme stále po modré a po státní hranici do Beskydského sedla (660m) a odtud dále na Velkou Čantoryji (994m). Na vrcholu se nachází rozhledna a srub s občerstvením.

Výstavba rozhledny a srubu s občerstvením na Velké Čantoryji byla realizována v období července až října roku 2002. Výška rozhledny je 29 metrů, rozhledna má 118 schodů. Ocelová konstrukce váží 37 171 kg. Kapacita rozhledny je 170 osob. Z rozhledny jsou za dobré viditelnosti vidět Tatry a Malá Fatra.

Vrchol Čantoryje je opředen tajemnými pověstmi o bájných spících rytířích, kteří se probudí, až bude naší zemi nejhůře a s mečem v ruce se utkají v rozhodujícím boji o naši svobodu. Tento hraniční vrch shlíží na český Třinec i polskou Ustroň zároveň a je velmi navštěvován turisty z Polska. Příčina je jednoduchá. Ustroň a Wisla jsou nejznámější polské rekreační oblasti a navíc vede pod vrchol lanovka s velkou přepravní kapacitou.

Z Velké Čantoryje pokračujeme dále po modré a zhruba 300 m pod vrcholem objevíme turistickou chatu Čantoryje a polskou turistickou chatu. V tomto místě se nacházíme zhruba 18km od výchozího bodu v Bukovci. Odtud prudce klesáme po modré k chatě Pod Čantoryjí. Zde se napojíme na červenou značku, směr Nýdek.

Nejstarší zmínka o obci Nýdek pochází z roku 1456. Největší rozvoj obce nastal začátkem 19.století, kdy také významně vzrostl počet obyvatel. Příčinou byla zvýšená těžba železné rudy. Objevení zdejších ložisek železné rudy bylo také příčinou vzniku železáren v Ustroni v roce 1772. Rozvoj obce však nejvíc souvisí s železárnami v Třinci, do kterých do dnešní doby dojíždí za prací nejvíce občanů.

Značka nás zhruba po 5ti kilometrech dovede dolů do Nýdku k restauraci Nýdečanka, kde na nás bude čekat autobus. Celková délka trasy: 24km Odjezd autobusu v 17.30. Večeře na naší chatě se bude podávat od 18.30. Hned po večeři vás jako obvykle v jídelně poprosím o vyúčtování – ubytování, stravování a autobus.

PONDĚLÍ 7. KVĚTNA

Snídaně bude připravena na 7.45. Dnešní trasa má 2 varianty:

VARIANTA 1:

SEVEROVÝCHODNÍ BESKYDY – SLAVÍČ, KOZUBOVÁ

Linkovým autobusem odjedeme ze zastávky vedle smyčky autobusu v 8.39 směrem Horní Lomná do zastávky Horní Lomná – koupaliště.

V roce 1833 postavili v Horní Lomné na Salajce kříž, u kterého se shromažďovali horalé k pobožnostem. Když v roce 1836 vypukla epidemie cholery, vydávají se obyvatelé regionu na prosebnou pouť z Jablunkova ke kříži v Horní Lomné. Z vděčnosti za ukončení epidemie vznikla poutní tradice přetrvávající do dnešní doby. Ze sbírek věřících byl postaven v letech 1894 – 96 v blízkosti kříže novogotický kostel. V letech 1968 – 70 byla u blízkého pramene vybudována umělá jeskyně s Lurdskou Pannou Marií. V blízkosti kostela je klášterní budova, v letech 1990 – 2000 zde působil řád bosých Karmelitánů. V roce 1994 byla na kopci za kostelem pořízena umělecky hodnotná kamenná křížová cesta s nápisy v polštině. Stalo se tak na památku stoletého výročí postavení kostela. Před vchodem do svatyně je socha zmrtvýchvstání Krista, vytvořená v roce 1994 karmelitánem Kazimierzem Sczecinem. Poutě se zde konají v květnu a v září, procesí vychází vždy z kostela v Jablunkově a mše se zde slouží v jazyce českém, polském a slovenském.

V Horní Lomné vyjdeme po silnici zpět k Jablunkovu, silnice vede kolem kostelíka, umělé jeskyně, klášterní budovy a kříže na Salajce. Ze silnice odbočíme po žluté značce vlevo a stoupáme kolem chaty Lačnov, dále lesem kolem stejnojmenné osady, vystoupáme až na hřeben, kde je křížovátka značených cest Lačnov. Odtud se dáme doprava po červené přes vrch Polka (885m) ke Kolářově chatě Slavíč.

V roce 1899 byla pod vrcholem Slavíče slavnostně otevřena dřevěná útulna, pojmenovaná po zakladateli německého turistického spolku, středoškolském profesoru Johannu Hadaszczokovi. Ve 20. letech 20. století byl nájemcem této útulny Jan Kolář. Ve 30. letech minulého století chata vyhořela a již nebyla nikdy obnovena. Stála nad současným volejbalovým hřištěm současné Kolářovy chaty, její základy jsou patrné dodnes. V roce 1931 otevřel Jan Kolář nově postavenou vlastní chatu, která se pro svojí pohostinnost velmi brzy stala vyhledávaným cílem turistů a jednou nejhojněji navštěvovaných chat v Beskydech. Ve čtyřicátých letech navštěvoval Jana Koláře i básník Petr Bezruč, o čemž svědčí jeho podpis v knize návštěv. Chata dnes nabízí nejen občerstvení na horské túře, ale i ubytování. V blízkosti je malá sjezdovka a chovají se tu i koně.

Od chaty Slavíč pokračujeme dále po červené přes Babí vrch (952m) na rozcestí do sedla pod Babím vrchem. Odkud pokračujeme po žluté značce kolem osady Kamenitý, žlutá značka nás dovede až pod vrchol Kozubové a k chatě Na Kozubové (restaurace, možnost oběda). Budeme pokračovat po zelené

značce, která nás dovede na vrchol Kozubové (981m) a dolů do sedla pod Kykulou. Odtud lze podle chuti buďto po modré seběhnout přímo do Dolní Lomné anebo si trasu maličko prodloužit – po zelené přes vrchy Kykula (768m) a Kyčera (744m) a pak podle mapy sestoupit přes osadu Novina do Dolní Lomné. Celková délka trasy: cca 21km. Před návratem do naší chaty ještě vřele doporučuji prohlédnout si areál Matice Slezské, který se nachází zhruba proti místu, kde se stýká modrá značka se silnicí.

VARIANTA 2:

SEVEROVÝCHODNÍ BESKYDY – OKRUH PŘES KOZUBOVOU

V 9.00 vyrazíme po silnici směrem na Jablunkov. Asi po 1,5 km odbočuje vlevo modrá značka, zhruba proti tomuto místu se nachází areál Matice Slezské – vřele doporučuji si prohlédnout. Po modré značce vystoupáme lesem až do sedla pod Kykulou. Odtud pokračujeme po zelené, která nás dovede na vrchol Kozubové (981m) a sestoupíme k chatě Na Kozubové (restaurace, možnost oběda). Odtud pokračujeme po žluté značce až na křižovatku značených cest (křížení s modrou). Odtud po modré značce podél osady Kamenitý sestoupíme po horské stráni do údolí Lomné. Vrátit k chatě se můžeme buď pěšky po silnici (cca 3km) nebo využijeme autobus, který odtud odjíždí v 15.06, 16.11 a 16.46. Celková délka trasy: 12km, resp. 15km.

ÚTERÝ 8.KVĚTNA

NÁVRAT, ZASTAVENÍ VE ŠTRAMBERKU

Všem, kteří jsou na této akci autem, nabízím zpestření dlouhé cesty domů zastávkou v malebném městečku Štramberk. Představa je taková, že bychom odjeli z Dolní Lomné v 9.30 a dojedeme do Štramberku, kde si prohlédneme městečko a můžeme si zde dát i oběd.

Kde se Štramberk nachází ? Vyjedeme po obvyklé trase přes Třinec, Frýdek-Místek a mezi Příborem a Novým Jičínem odbočíme podle ukazatelů vlevo na Štramberk.

Štramberk, horské městečko v předhůří Beskyd, pro svou malebnost zvané Moravský Betlém. Štramberk založil v roce 1359 syn českého krále Jana Lucemburského, moravský markrabě Jan Jindřich Lucemburský, mladší bratr Karla IV. Městu i širokému okolí vévodí zřícenina hradu Strallenberg s válcovou věží zvanou Trúba. Neopakovatelný architektonický unikát představuje urbanistický soubor lidové architektury valašských chalup z 18. a 19. století, z nichž převážná většina tvoří městskou památkovou rezervaci.

Měšt'anské domy kolem svažitého náměstí dal markrabě Jan obehnat hradbami, z větší části zachovanými dodnes. Protože počet obyvatel neustále vzrůstal, vzniklo během staletí rozsáhlé malebné předměstí většinou z roubených stavení terasovitě nakupených na skalnatých stráních.

Město dnes tvoří zámecký kopec, podhradí s náměstím, horní a dolní předměstí. Nad městem se tyčí Bílá Hora s rozhlednou. Na jiném místě se vypíná mýtická hora Kotouč s galerií soch Národního Sadu, zde se také nachází jeskyně Šipka s archeologickou rezervací. Ve městě je také muzeum Zdeňka Buriana.

Štramberk proslavil zvláštní cukrářský výrobek – Štramberské uši. Pečou je zde již dlouhá staletí v upomínku legendárního vítězství štramberských křesťanů nad mongolským vojskem 8.května 1241.

Zde naše letošní putování definitivně končí a já popřeji zbylým účastníkům příjemnou cestu domů. Ahoj tedy za rok na 11.putování.

A CO BUDE ZA ROK ?

SRDEČNĚ ZVU NA CHŘIBY,

PŘÁTELÉ !!